

Środa, 5 października 2016 r.

P8_TA(2016)0376

Prokuratura Europejska i Eurojust

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 5 października 2016 r. w sprawie Prokuratury Europejskiej i Eurojustu (2016/2750(RSP))

(2018/C 215/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (COM(2013)0534),
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej ⁽¹⁾,
 - uwzględniając dokument roboczy swojej Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych z dnia 14 marca 2014 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) (PE530.084),
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej ⁽²⁾,
 - uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwalczania nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii za pośrednictwem prawa karnego (COM(2012)0363),
 - uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) (COM(2013)0535),
 - uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 85, 86, 218, 263, 265, 267, 268 i 340,
 - uwzględniając pytania do Rady i Komisji na temat Prokuratury Europejskiej i Eurojustu (O-000092/2016 – B8-0715/2016 i O-000093/2016 – B8-0716/2016),
 - uwzględniając art. 128 ust. 5 i art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że art. 86 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stanowi, że w celu zwalczania przestępstw przeciwko interesom finansowym Unii Rada, stanowiąc w drodze rozporządzeń przyjętych zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą, może ustanowić Prokuraturę Europejską po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego;
- B. mając na uwadze, że według ostatnich sprawozdań i analizy na temat luki w podatku VAT w 28 państwach członkowskich UE (sprawozdanie końcowe za 2016 r. (TAXUD/2015/CC/131)) straty w dochodach z tytułu podatku VAT w całej UE w 2014 r. opiewały na astronomiczną kwotę 159,5 mld EUR;
- C. mając na uwadze, że UE i wszystkie jej państwa członkowskie powinny skutecznie wykrywać i ścigać nadużycia przeciwko interesom finansowym UE, a także podejmować działania zniechęcające do takich nadużyć, chroniąc w ten sposób podatników we wszystkich państwach członkowskich wnoszących składki do budżetu Unii;
- D. mając na uwadze, że Eurojust ułatwiał koordynację i współpracę między krajowymi organami wykrywania i ścigania w sprawach dotyczących szeregu państw członkowskich, a także pomagał budować wzajemne zaufanie i łączyć różnorodne systemy i tradycje prawne UE; mając na uwadze, że Eurojust ułatwiał wykonywanie wniosków o współpracę i stosowanie instrumentów wzajemnego uznawania, umożliwiając w ten sposób skuteczniejsze ściganie przestępstw transgranicznych;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0234.

⁽²⁾ Dz.U. C 346 z 21.9.2016, s. 27.

Środa, 5 października 2016 r.

- E. mając na uwadze, że w ostatnim dziesięcioleciu nasiliła się zorganizowana przestępczość transgraniczna, a przestępstwa są popełniane przez niezwykle mobilne i elastyczne grupy działające w wielu państwach członkowskich i w wielu obszarach przestępczości;
- F. mając na uwadze, że w wyroku w sprawie C-105/14 (Taricco i inni) Europejski Trybunał Sprawiedliwości stwierdził, że pojęcie „nadużycia”, określone w art. 1 Konwencji w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich, obejmuje wpływy pochodzące z podatku VAT;
- ponownie potwierdza długotrwałe poparcie Parlamentu dla ustanowienia skutecznej i niezależnej Prokuratury Europejskiej w celu ograniczenia obecnego rozproszenia działań krajowych organów ścigania na rzecz ochrony budżetu UE, a tym samym nasilenia walki z nadużyciami finansowymi w Unii Europejskiej;
 - wzywa Radę do opracowania jednoznacznego i jasnego zestawu uprawnień i postępowań dotyczących Prokuratury Europejskiej w oparciu o proponowaną dyrektywę w sprawie zwalczania nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii za pośrednictwem prawa karnego (dyrektywę PIF); wzywa Radę do zwiększenia wysiłków na rzecz znalezienia porozumienia w sprawie dyrektywy PIF, obejmującego kwestię podatku VAT, oraz do wznowienia negocjacji z Parlamentem, tak aby umożliwić ustanowienie Prokuratury Europejskiej; podkreśla, że Prokuratura Europejska powinna mieć nadrzędne uprawnienia w odniesieniu do przestępstw określonych w dyrektywie PIF; głęboko ubolewa, że Rada nie dopuszcza, by Prokuratura Europejska posiadała uprawnienia w sprawach przeciwko ochronie interesów finansowych, w których finansowanie ze środków UE przekracza kwotę 10 000 EUR, lecz nie stanowi co najmniej 50 % kwoty współfinansowania; w związku z tym wzywa Radę, by zrezygnowała z przepisu pozbawiającego Prokuraturę Europejską możliwości wykonywania uprawnień w przypadku wszystkich przestępstw przeciwko ochronie interesów finansowych, w których strata dla unijnego budżetu jest równa lub niższa niż w przypadku innego pokrzywdzonego podmiotu; wzywa Radę do zadbania o to, by organy krajowe niezwłocznie informowały Prokuraturę Europejską o wszelkich sprawach związanych w jakikolwiek sposób z dyrektywą PIF zarówno przed dochodzeniem, jak i w jego trakcie;
 - wzywa Radę do wznowienia debaty nad art. 17–20 tekstu skonsolidowanego (11350/1/16) wniosku w sprawie Prokuratury Europejskiej, tak aby zapewnić większą przejrzystość i skuteczność jej działań; wzywa Radę, by uściśliła uprawnienia Prokuratury Europejskiej i krajowych prokuratur do prowadzenia dochodzeń w przypadku (a) przestępstw wielokrotnych (jedna zorganizowana grupa popełniająca szereg przestępstw, np. pranie pieniędzy i handel ludźmi) oraz (b) przestępstw mieszanych (więcej niż jedno przestępstwo popełnione w ramach jednego czynu, np. oszustwo związane z podatkiem VAT i pranie pieniędzy); głęboko ubolewa, że w przypadku braku porozumienia między Prokuraturą Europejską a krajowymi prokuraturami w kwestii uprawnień ostateczna decyzja nie zostanie podjęta przez niezależny sąd, taki jak Europejski Trybunał Sprawiedliwości; podkreśla, że skuteczność Prokuratury Europejskiej będzie zależała od uściślenia uprawnień, a jeżeli do tego nie dojdzie, unijni prawodawcy nie będą mogli zagwarantować skuteczności Prokuratury Europejskiej, co oznacza niedotrzymanie warunków określonych przez Parlament Europejski;
 - jest zdania, że Prokuratura Europejska powinna dysponować wystarczającymi środkami dochodzeniowymi w celu prowadzenia dochodzeń; w związku z tym przypomina, że współustawodawcy uzgodnili kryteria, na mocy których państwa członkowskie występują z wnioskiem o wykonanie czynności dochodzeniowych w oparciu o zasadę wzajemnego uznawania określoną w dyrektywie 2014/41/UE w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych;
 - uważa, że aby zapewnić skuteczność kontroli sądowej zgodnie z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i z traktatami, wszelkie decyzje operacyjne dotyczące stron trzecich, podejmowane przez Prokuraturę Europejską, powinny podlegać kontroli sądowej przed właściwym sądem krajowym; jest zdania, że należy dopuścić możliwość bezpośredniej kontroli sądowej przez Europejski Trybunał Sprawiedliwości;
 - zauważa, że kluczowe znaczenie ma kwestia uniknięcia wszelkich niekorzystnych skutków wynikających z tzw. powiązania krajowego; w związku z tym wzywa Radę, by zadbała o wprowadzenie odpowiednich zabezpieczeń gwarantujących niezależność Prokuratury Europejskiej, takich jak przepis zezwalający na odstępstwo od powiązania krajowego z powodów związanych z właściwym funkcjonowaniem urzędu;
 - uważa, że należy zagwarantować ochronę praw procesowych osób podejrzanych i oskarżonych; rozporządzenie powinno w szczególności zapewniać dodatkowe prawa do obrony dla podejrzanych przez Prokuraturę Europejską, zwłaszcza prawo do pomocy prawnej, prawo do informacji i dostępu do materiału procesowego oraz prawo do przedstawienia dowodów i do zwrócenia się do Prokuratury Europejskiej o zgromadzenie dowodów w imieniu podejrzanego;

Środa, 5 października 2016 r.

8. wzywa Komisję, by przedstawiła w ramach analizy kosztów i korzyści skorygowane szacunki dotyczące wpływu struktury kolegalnej na budżet oraz przedłożyła Parlamentowi wyniki kontroli w praktyce, a także przypomina, że przed podjęciem ostatecznej decyzji Parlament weźmie te informacje pod uwagę;
 9. przypomina, że Eurojust odgrywa istotną rolę w poprawie współpracy sądowej i koordynacji między poszczególnymi organami sądowymi państw członkowskich oraz we wspieraniu dochodzeń obejmujących kraje spoza UE, a także wzywa Radę do wyjaśnienia stosunków między Eurojustem a Prokuraturą Europejską, w tym zwłaszcza skutków struktury kolegalnej, oraz relacji między Prokuraturą Europejską a OLAF-em, tak aby rozróżnić rolę poszczególnych organów w ochronie interesów finansowych UE;
 10. jest zdania, że najlepiej byłoby, gdyby Prokuratura Europejska i Eurojust miały siedzibę w tym samym miejscu, aby mogły skutecznie współpracować i prowadzić wymianę informacji;
 11. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.
-